

בשורה למיפעלים בקשיים:

יש הצלה מאריקה

הציר הכלכלי בניירורק, עורך-הרין ג'בי לוי, יום תוכנית-פעולה העשויה לשנות הרבה בעולם-העסקים הישראלי.

לפני שנה נכנס לוי לתפקידו, ומצא ארמה חרוכה, במשך שנתיים לא התמנה ציר בניירורק. כשנה עסק לוי בחידוש הקשרים ובתיכונן תחומי-פעולה. בינו לבין הציר הכלכלי בווינגטון, סיימס דרוור, יש חלוקה ברורה: לוי עוסק במיקרו, בעסקים, ואילו דרוור במיקרו, בכלכלה בין המדינות.

לוי אחראי לכל הפעילות הכלכלית העיסוקת של ישראל בצפון-אמריקה, והוא גם ממלא את תפקיד מנהל רשות-ההשקעות. קודם לכן היה בעל משרד-עורכי-דין פרטי ויועץ בכיר לשר-המישפטים מושה נסים.

לוי סבור שאין בעיה בגיוס-כספים להשקעות בישראל. חסרים פרויקטים מתאימים, שיוגשו כהצעות להשקעה. באחרונה גיבש תחום-פעולה חדש ומבטיח. הבעיה של הרבה מופעלים תעשייה טובים בארץ היא יוקר המימון. מיפעלים נקלעים לקשיים ונמטרים לפירוק בגלל יוקר האשראי בארץ. לוי היתווה תוכנית שלפיה מיפעלים טובים, הנמצאים בקשיים בגלל בעיות מימון, ימכרו חלק מהבעלות למשקיעים אמריקאיים, שיווימו הון ויפתרו את בעיות המימון. תחת למסור את המיפעל לפירוק, יעניו תיקי-השקעה למישר של לוי, והוא יארגן משקיע מתאים.

לוי הגיע להסכם עם ליסכת רואי החשבון בישראל, שתעביר חוזר לחבי ריה, כדי שיוכלו להמליץ לפני לקוחותיהם לפנות בהצעת השקעה

חיצונית ללוי. פניה דומה היפנה לוי גם להתאחדות-התעשיינים. גישה זו מוצאת הרים גם אצל המסקיעים האמריקאיים. הרוו הצעיר המנהל עתה מיפעלים, יהודים בשנות ה-40, אינו מעוניין בישראל כבאר

ציר כלכלי לוי

חידוש קשרים ותיכונן תחומי-פעולה בייקט לתרומות, ורוצה להיות מעורב יותר בעשייה. היענות זו של היהדות הביאה להסכמת הנהלת הבונדס היהודית לגיוס השקעות לתעשייה בישראל, במקביל לפעילות בגיוס הון באירופה-החשוב של הבונדס. לוי גם נפגש עם מנכ"ל לאומי להשקעות, דויד פולגל, שיאתר בין לקוחות הבנק מועמדים לתוכניתו,

שקט יחסי

(המשך מעמוד 11)

ניפצו אותם בכוח על הכניש ואת החתיכות השבורות יירו כחיילים המתקרבים.

בחורה בסוף שנות העשרה שלה עמדה על גג-בניין במרכז הצומת וקראה בקצב קריאות וסיסמות. הצעירים ענו לה מלמטה, תוך כדי זריקת אבנים אינטנסיביות. קבוצת הצעירים וזריקה-אבנים היו גם שתי בחורות. גם ילדים קטנים, לא יותר מבני 10, השתתפו בהגיגה.

הם ורקו אבנים לכל עבר, לכל סימטה, לכל רחוב שהוביל אל הצומת. החיילים עמדו מרוחק. הם ורקו רימון של גז מרמיע, אך הצעירים לא נרתעו. אחד מהם רץ אל הימון, תפס אותו בידו וזרק אותו בחזרה לכיוון החיילים.

זה נמשך זמן קצר יחסית. במקביל הבעירו צמיגים בסימטה סמוכה, המובילה אל אחר ממחנות הפליטים הנושקים לעיר רמאללה. רחוב ארוך, במורד גיבעה, שהיו בו כמה מחסומי-אבנים ומחסומים אחרים. בקצה הרחוב היתמר עשן סמיך ושחר של צמיגים בוערים. כמעט כל אנשי הרחוב היו מחוץ לבתיהם. ילדים קטנים, נשים בכל הגילים, נערים, אנשים וזקנים.

חייל צה"ל ברמאללה, פלסטין, יוראל נוו

החיילים עמדו במעלה-הגיבעה וצפו במתרחש. מאוחר יותר ניסו להתערב ונכנסו פנימה. התושבים לא אהבו את זה. הם התקרמו לעבר החיילים, כשהם מנופפים בידיהם. שום פחד לא ניבט מעיניהם. הם צעדו מולם, בידיים ריקות, מסננים תנועות וי בדיהם וקראו בקול, באנגלית (למען התיקשורת הורה): "פילאין, יורעל נוו" (אש", ישראל לא).

החיילים, תוך כדי ניפונף כאלות, הורו להם להיכנס לבתים. אך התרשבים לא נבהלו ולא ביצעו את הרוישה. כתגובה התליטו החיילים לעצור את אחד הצעירים. כל נשות הרחוב, כאחת, יצאו בקבוצה גדולה אל החיילים. אחדות מהן נתלו על הגיפ שהוביל את העצור. הן לא הירפו. הן קראו בקול גדול, הן צעקו, משכו את החיילים בכיבדיות, משכו את נישקם. אחרי-זמן קצר שוחרר הצעיר.

האווירה היתה חמה. החיילים עמדו מנגד, לא ידעו מה לעשות, באיוו פעולה לנקוט. נראה כאילו אין דבר המפחית את התושבים. היה זה הרגע שבו החליט המפקד המקומי לסלק מן האזור את אמצעי-התיקשורת. וכך עשה. ברדיו דיווחו שברמאללה היה שקט יחסי.

חמרורים

שורש לבנוני

נחוג ♦ יום-הולדתו ה-65 של שלמה כהן-צידון, יו"ר אגודת הידידות ישראל-מצרים ופרקליט תל-אביב, שהתפרסם בראשית שנות ה-60, עת שניהל את המאבק המישפטי והציבורי לאיתור הילד יוס'ה שוחמאכר, שנחטף מבית-הוריו עליידי סבו החרד (והתגלה, לבסוף, בניירורק, בסיוע שרות-הביטחון הכללי). כהן-צידון, יליד אלכסנדריה המצרית, ששם מישפחתי המוכרם נובע ממוצא הלכנוני של הוריו ילידי העיר צידון, היה בעבר גם חבר-כנסת וגם שלח ידו בכתיבה (בין היתר: התחנן מהפיכה בסרדיון ישראל).

עבר בטחוני

נחוג ♦ יום-הולדתו ה-75 של אריה פריג, לשעבר נשיא ההתאחדות לכדורגל, יו"ר מועצת-ההגנה של השקם וסמנכ"ל משרד הביטחון (למינהל). סריג, יליד ליטא 30 עסקן הפועל והאיגוד המיקצועי (איגוד עובדי-הים), והתפרסם לפני 45 שנה, עת עוד נקרא לייב סירקין, כאשר נדון עליידי בית-דין צבאי בריטי ל-10 שנות-מאסר (מהן ריצה שלוש וחצי בלבד) על גניבת נשק ממחסני הצבא והעברתו לסליקי אירגון ההגנה הרבר לא מנע את ממשלת ישראל למנותו, אחרי קום המדינה, לראש מישלחת-הקניות הראשון של משרד-הביטחון בלונדון.

מוצא סוציולוגי

נבחר ♦ נהלסינקי, בשנייה, לני-שיאם של תמשת מיליוני הפינים, מאונו קויביסטו, 64, נשיא פינלנד זה שש שנים. קויביסטו, בנו של נגר ובעצמו פועל-מספנה בימי נעוריו, הוא סוציולוג לפי השכלתו וכיהן בעבר כנגיד הבנק המרכזי הפיני וכראש ממשלה מטעם המפלגה הסוציאל-דמוקרטית.

ניתוח קפוא

נפטור ♦ שבועיים אחרי יום-הולדתו ה-68, הפרופסור (לכירורגיית הפה והלסת) יעקב לויז-אפשטיין, מבכירי רופאי-השיניים בארץ. לויז-אפשטיין, יליד ירושלים ובנו של רופאי-שיניים ואחות שנפגשו בעת הגעתם ארצה, בתום מילחמת-העולם הראשונה, במסגרת מישלחת הסיוע הרפואית האמריקאית, היה בין מייסדי בית-הספר לרפואת-שיניים בירושלים. הוא שיקם את פניהם של עשרות נפגעי-מילחמה וביצע לאחרונה, בחי-רוש מהפכני, ניתוחים בעזרת גז קר במידה קיצונית ביותר (כמעט 300 מעלות מינוס).

אישה ז'בוטינסקאית

נפטור ♦ בגיל 72, יוסף נרבה, מישפטן היסטוריון, מתרגם ומרצה. נרבה, מראשוני מפלגת התחייה, היה בעבר פרופסור למדעי-המדינה והציונות באוניברסיטת חיפה. הוא נולד באוקראינה, עשה את הדוקטורט שלו (על הדיכויים המישפטיים של ההתאחדות) באנגליה ונודע כפרקליטם של אנשי המחנות הימניות בזמן המנדט הבריטי. נרבה הרביגוני, שהקדיש גם שנים מישפחיות להוראת תורת הנאום, הירכה לשלוח את ידו בכתיבה (כולל: דמות האישה בעניו ז'בוטינסקי).

מורה דתי

נפטור ♦ בגיל 89, מרדכי אביר שאול, משורר ומתרגם. אביר-שואל, יליד הונגריה, שבראשית דרכו נארץ היה מורה בבית-ספר עממי דתי, נודע לימים כיו"ר האגודה לזכויות-האזרח וכאיש מתנגדי-שלום.

פאשיסטי יפאני מימן את המוסיאון בחיפה

האגף החדש במוסיאון היפאני פוקוטו בחיפה ייקרא על שם רייצ'ווי שטאסוקאדה, שתרם 1.5 מיליון דולר למוסיאון. הוא ביקר בישראל בנובמבר, ונבחר כאהוד-מבשר של תפגש.

מאז 1930, השנה בה נפגש עם בנימו מוסרליני, היה סאסאקאדה פאשיסט פעיל, ואף נבחר ב-1942 לפדרלנט היפאני בהדריוו כי ימשיך להילחם עד לביבוש כל אסיה. המודיעין האמריקאי הגדיר אותו כאחד מראשי הפעילים הפאשיסטים ביפאן.

בגמר המילחמה נידון לשלוש שנות-מאסר כפושע-מילחמה. אחרי השחרור היה פעיל בעולם התחתון היפאני, והשתלט על תעשיית מידוצ'הסירות וההמוריס על התוצאות. הוא היה פעיל באירגונים אנטי-קומוניסטיים רבים ביפאן, אולם קשריו עם העולם התחתון הביאו לסיבוב אמריקאי לבקשתו לפתוח קווינו באטלנטיק. סטי. הוא היה חבר קרוב של מרדינר מורקוס, הנשיא המודח של הפיליפינים. הוא תומך בכנסיית-הדת של מון, ומונה ביצע שלה.

עוברות אלה מורסמו כאחרונה ברחון יוראל פורין אפיירס, בגליון ינואר. זהו כתבי-עת החשף פעילויות מפקפקות של ישראל ברחבי העולם.

אולם נראה כי בגלל אי-מילוי הבטחות של ראש עיריית תל-אביב לקרמר, הוא יימסר לאחרים. קרמר עוסק בתיבועות-ניווקין נגר רופאים ונתר-חוליים, ונחשב כבר הסמכה הגדול באמריקה בתחום זה. הוא כתב כמה ספרים, משתתף בתוכניות-טלוויזיה וכותב בעיתונות על חוק ומישפט. הוא מתמחה כאיסוף הרפסים (פרינטיס) שאין להן העתקים. בשעתו תרם אוסף גדול של הרפסים של עבודות פאבלו פיקאסו למוסיאון מטרופולטן בניירורק. למוסיאון יש ראל תרם אוסף של הציר מייק אשר. למוסיאון תל אביב צעיר שני אוספים, האחד של ציירים המצירים את עצמם, והשני של הציר אדוארד מונק. לאוסף מונק בנה מוסיאון תל-

אולם נראה כי בגלל אי-מילוי הבטחות של ראש עיריית תל-אביב לקרמר, הוא יימסר לאחרים. קרמר עוסק בתיבועות-ניווקין נגר רופאים ונתר-חוליים, ונחשב כבר הסמכה הגדול באמריקה בתחום זה. הוא כתב כמה ספרים, משתתף בתוכניות-טלוויזיה וכותב בעיתונות על חוק ומישפט. הוא מתמחה כאיסוף הרפסים (פרינטיס) שאין להן העתקים. בשעתו תרם אוסף גדול של הרפסים של עבודות פאבלו פיקאסו למוסיאון מטרופולטן בניירורק. למוסיאון יש ראל תרם אוסף של הציר מייק אשר. למוסיאון תל אביב צעיר שני אוספים, האחד של ציירים המצירים את עצמם, והשני של הציר אדוארד מונק. לאוסף מונק בנה מוסיאון תל-

"נגב קרמיקה" מייבא מאיטליה לאמריקה

חברת נוב קרמיקה של יוסף פקר מייצרת אריחי-קרמיקה ממיפעלה בירוחם.

לפני כמה שנים פתחה החברה נציגות בשיקאגו בשם נוב קרמיקה וניסתה לייבא לאמריקה מתוצרת המיפעל בירוחם. הניסיון לא עלה יפה, כנראה מכיוון שהביקוש בישראל לאריחי-הקרמיקה היה גדול, ולא נשארה חסורה לייצוא.

החברה בשיקאגו החלה לייבא אריחי-קרמיקה מאיטליה, בשותפות עם קבוצה בראשות ז'וני ברנארדי. לפני שנה פתחה החברה סניף נוסף בניירורק, אבל הוא נסגר אחרי כמה חודשים. נראה כי די בסניף בשיקאגו.

המאבק על אוסף קרמר

נציגי מוסיאונים ישראלים ואחרים מקדישים עתה מאמצים להשגת אוסף הרפסים הסוריאליסטיים של עורך-הדיון ציירלם קרמר. קרמר תרם בעבר מאוספיו למוסיאון ישראל וגם למוסיאון תל-אביב. האוסף הסוריאליסטי היה אמור להינתן אף הוא למוסיאון תל-אביב.